

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/514/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113236441
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113236441.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej navrhovateľa: OKNOPLAST SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Štefánikova 27, Žilina, IČO: 36 418 501, proti odporcovi: O. Y., bytom N. XXXX/XX, R., v konaní o zaplatenie 839,99 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 7C/7/2014-30 zo dňa 1. júna 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok vo výroku, ktorým rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 839,99 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 839,99 eur od 1. 1. 2013 do zaplatenia m e n í tak, odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 209,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 839,99 eur od 1. 1. 2013 do 05. 06. 2014, zo sumy 639,99 eur od 07. 06. 2015 do 18. 06. 2014, zo sumy 239,99 eur od 20. 06. 2014 do 02. 11. 2014, zo sumy 209,99 eur od 04. 11. 2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

V odvolaní nenažadujej časti ostáva rozsudok n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 839,99 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 839,99 eur od 01. 01. 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 50,- eur ako náhradu zaplateného súdneho poplatku.

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 31. 10. 2013 sa domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 839,99 eur s úrokom z omeškania 0,05% denne zo sumy 839,99 eur od 01. 01. 2013 do zaplatenia a trovy konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že odporca si u navrhovateľa objednal a uzatvoril s ním ako dodávateľom zmluvu o dielo na dodávku a montáž garážovej brány. Keďže dielo bolo pre odporcu riadne zhotovené a dodané, vzniklo na strane zhotoviteľa právo na vystavenie faktúry č. 120962 na celkovú sumu 1.318,80 eur vrátane DPH, splatnú 31. 12. 2012. Z faktúry odporca uhradil čiastku 759,26 eur, aktuálna výška nedoplatku odporcu z tejto faktúry predstavovala 559,54 eur. Druhá časť pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi vznikla právnym titulom zmluvy o dielo č. 1153500815 z 18. 10. 2012 na dodávku plastového okna. Prevzatie dodaného diela odporca potvrdil bezvýhradnou akceptáciou na preberacom protokole č. 5525 zo 17. 12. 2012. Týmto vzniklo právo navrhovateľovi na vystavenie faktúry 120963 na celkovú sumu 280,45 eur vrátane DPH, splatnú 31. 12. 2012. Z uvedenej faktúry odporca nevykonal žiadnu úhradu. V zmysle čl. V „Rôzne“ zmluvy o dielo bol navrhovateľ oprávnený pri omeškaní s úhradou platby účtovať odporcovi úroky z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania.

Pri zákonom posudzovaní navrhovateľom uplatneného nároku súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúceho zmluvu o dielo a omeškanie dlžníka, nakoľko nemal preukázané tvrdenia navrhovateľa, že medzi účastníkmi vznikol obchodnoprávny vzťah. Odporca v uvedených záväzkových právnych vzťahoch nemal postavenie podnikateľa (§261 ods. 1 Obch. zákonníka) a ani jedna z predložených zmlúv nebola podpísaná zmluvnými stranami, teda nemohlo dôjsť k platnej písomnej dohode o tom, že záväzkový vzťah z týchto zmlúv sa riadi Obchodným zákonníkom (§ 262 ods. 1, 2 Obch. zákonníka).

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že medzi nimi došlo k uzavretiu zmlúv o dielo, predmetom ktorých bola dodávka a montáž garážovej brány a plastového okna, pričom odporca prevzatie výrobkov a montážnych prác potvrdil svojim podpisom na preberacích protokoloch. Navrhovateľ vyfakturoval odporcovi cenu diela faktúrami č. OF120963 vo výške 280,45 eur a č. OF120962 vo výške 1.318,80 eur, z ktorej sumy však navrhovateľ uplatňoval len čiastku 559,54 eur. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by záväzok odporcu zaplatiť cenu diela bol splnený, resp. že by zanikol iným zákonným spôsobom, súd žalobnému návrhu v časti o zaplatenie 839,99 eur ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel.

V časti uplatneného úroku z omeškania súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce omeškanie dlžníka. Výšku úrokov z omeškania v občianskom práve nemožno dojednať nad rámec ustanovený zákonom a z povahy ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Výšku úrokovej sadzby súd určil vo výške základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania so splatením jednotlivých faktúr, zvýšenej o 8 percentuálnych bodov. Vo zvyšku návrh v tejto časti zamietol s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keď navrhovateľ mal v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti, preto má právo na náhradu trov konania v plnej výške. Náhradu trov konania si uplatnil za zaplatený súdny poplatok vo výške 50,- eur.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca. Odporca v podanom odvolaní namietal, že pred vynesením napadnutého rozsudku boli z jeho strany vykonané čiastočné úhrady v celkovej výške 630,- eur (vkladom na účet navrhovateľa osobou Ing. A. R. v sumách 200,- eur, 400,- eur a 30,- eur). Celkový dlh teda predstavuje sumu 209,99 eur. Navrhovateľ napriek úhradám nevykonal žiaden úkon na čiastočné späťvzatie návrhu. Odporca má zato, že nezapočítanie vykonaných platieb má vplyv ako na výšku súdneho poplatku, tak aj celkovú výšku žalovanej sumy a úrokov z omeškania.

Na základe uvedeného žiadal, aby súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci vytýčil nové pojednávanie.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ. Na základe odvolania odporcu navrhovateľ potvrdil, že odporca vykonal v čase po podaní žalobného návrhu tri samostatné splátky svojho dlhu. Súčasne potvrdil, že aktuálna výška dlhu, čo do istiny ku dňu podania vyjadrenia predstavuje 209,99 eur.

Návrh preto zobral čiastočne späť a upravil tak, že čo do istiny požaduje 209,99 eur spolu s úrokom 8,75% p.a. zo sumy 839,99 eur od 1. 1. 2013 do 5. 6. 2014, so sumy 639,99 eur od 7. 6. Do 18. 6. 2014, zo sumy 239,99 od 20. 6. 2014 do 2. 11. 2014, zo sumy 209,99 eur od 4. 11. 2014 do zaplatenia, a trovy konania 50,- eur. Trovy konania nie je možné znížiť, nakoľko navrhovateľ v čase podania žalobného návrhu vymáhal len dlžnú istinu, po množstve predchádzajúcich predsúdnych upomienok, na ktoré odporca žiadnym spôsobom nereflektoval.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu, zmenil v zmysle ust. § 220 O.s.p.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§219), ani na jeho zrušenie (§221 ods. 1).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a najmä skutočností, ktoré účastníci uviedli v odvolacom konaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné a dôvodné zmeniť.

Z dokladov pripojených odporcom k podanému odvolaniu bolo jednoznačne preukázané, že odporca po podaní návrhu vykonal tri čiastočné úhrady dlžnej sumy, ktorých zaplatenie vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu potvrdil aj navrhovateľ, avšak navrhovateľ túto skutočnosť súdu prvého stupňa pred rozhodnutím neoznámil a ani nevykonal čiastočné späťvzatie návrhu.

Odvolačný súd však uvedenú skutočnosť musel vziať v úvahu. Keďže medzi účastníkmi nebol rozpor vo výške ostávajúcej dlžnej sumy a zároveň navrhovateľ aj pri zohľadnení vykonaných čiastkových úhrad zo strany odporcu vyčíslil príslušný úrok z omeškania, odvolací súd napadnutý rozsudok v časti uloženej povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu spolu s úrokom z omeškania zmenil.

Výrok rozsudku, ktorý bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 50,- eur ako náhradu zaplateného súdneho poplatku odvolací súd potvrdil, nakoľko súdny poplatok sa v predmetnej veci platil z návrhu a v čase podania návrhu dlžná suma predstavovala 839,99 eur, ktorá bola základom pri vyrubení súdneho poplatku. Následne vykonané úhrady zo strany odporcu teda nemohli výšku súdneho poplatku za návrh ovplyvniť.

V odvolaní nenapadnutej časti ostal rozsudok nedotknutý.

Účastníci konania si trovy odvolacieho konania neuplatnili, preto im súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.